

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vse one čestite p. n. naročnike, kateri so z naročnino na dolgu, uljudno opozarjamo, da nam blagovolé isto do ponedeljka, 13. t. m., uposlati, ker drugače jim bode list 15. t. m. ustavljen.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Važno imenovanje.

V Ljubljani, 10. junija.

Dvorni svetnik pri najvišjem sodišči, g. Filip Abram imenovan je ministerskim svetnikom v pravosodnem ministerstvu.

Novoimenovani ministerski svetnik je primorski Slovenec in se je kot sodni uradnik v Trstu, nazadnje kot višjesodni svetnik vedno blagohotno oziral na enakopravnostne težnje Slovencev. Zato je bil nastal velik krik v nemškem Izraelu, ko se je zvedelo, da namerava grof Schönborn tega moža poklicati k pravosodnemu ministerstvu in mu celo izročiti personalni referat za Štajersko, Koroško in Kranjsko. Presidij višjega sodišča Graškega predlagal je pa na to mesto dra. pl. Pflügla in v tem smislu so pritiskali na grofa Schönborna z vso silo zlasti zadnji čas kolovodje nemško-liberalne levice. Grof Schönborn se k sreči ni udal, kajti včerajšnja „Wiener Zeitung“ priobčuje imenovanje dvornega svetnika g. Atrama.

Kdor čita danes nemške glasove, kateri spremljajo to imenovanje in kažejo veliko razburjenje, soditi bi utegnil, da moramo pa zato Slovenci zbog tega imenovanja „od veselja poskakovati“. V resnici pa je stvar taka, da je nam to imenovanje lahko po godu, da ga pa nikakor ne precenjujemo. Dobro in skrajni čas je, da dobi grof Schönborn med svoje svetnike tudi moža, kateri mu je v stanu dajati pristno in pravično informacijo o justičnih, zlasti personalnih razmerah v področji višjega deželnega sodišča Graškega. Vprašanje pa je, ali se bode hotel gospod minister tudi v popolni meri ozirati na pojasnila in svete našega domačina. To vprašanje danes še ni rešeno in da je stavimo, temu je krivo vse dosedanje poslovanje grofa Schönborna glede na personalna vprašanja v naši justici. Ko je bil pred blizu tremi in pol leta grof Schönborn prevzel pravosodno ministerstvo za baronom Pra-

žakom, že tedaj je našel v svojem osebji moža, kateri je, naš domačin, nekako imel poklic, informovati ministra ob upravnih stvareh na Štajerskem, Koroškem in Kranjskem. Baron Pražák je vsaj nekoliko uvaževal informacije in svete napominanega moža, grof Schönborn pa kratko malo nič. Novi pravosodni minister je le vse to verjel, kar mu je zlasti v personalnih rečeh poročal in predlagal presidij višjega sodišča Graškega, osobito „naš prijatelj“, vitez Waser. Kaj to pomeni, kazala so nam zadnja tri leta imenovanja sodnih uradnikov, s katerimi se je seosebno na Spodnjem Štajerskem situacija korenito preobrnila, — vsi vemo, na katero plat, kaže nam tudi to, kako se je začelo krčiti slovensko uradovanje v vsem področji višjega sodišča Graškega. Slovenci torej nismo imeli več zaupnega moža v pravosodnem ministerstvu, in tisti, ki je bil v to poklican, je uvidel svoj „gewesen“ in postal lansko leto višjesodni svetnik v Ljubljani. Glede na vse to pozdravljati moremo novo imenovanje le pod tem pogojem, da bode personalni referent za Kranjsko, Štajersko in Koroško imel tudi kaj resnične veljave, da bode njegova beseda kaj izdala pri grofu Schönbornu. To pa pokaže šele bodočnost, katera mora marsikaj popraviti, predno se bomo mogli veseliti.

Dolenjska železnica.

Z Dolenjskega, začetkom junija.

Toliko potrebno in zaželeno dolenjsko železnico smo s težkim trdom tako dalje spravili, da jo imamo na papirju. Svot, po deželi za akcije nabranih, se je 40% tudi že uplačalo. Tudi delo se je oddalo. Po Dolenjski vozarili so komisijoni in možnarji so tudi že pokali, ko se je prva lopata zemlje za to našo železnico vrgla za prvi nasip. Vse to je prav lepo, ali počasi leze delo naprej in kar se nam čudno vidi, je to, da se le proga proti Kočevju gradi, proga proti Novemu mestu pa ne in da se še danes o tem debatira, bode li šla proga Ljubljana-Novo mesto samo do Novega mesta, ali od tu do Dol. Straže.

Nad vse nam je ljubo, da se dolenjska železnica gradi in vse jedno nam je, kdo ima prvo ulogo pri gradnji, ali baron Švegelj, ali knez Auersperg,

ali prof. Šuklje. Ali, zakaj vsprvije progo do Kočevja sezidati in potem še-le progo proti Novemu mestu?! — Denar je menda za obe progi pripravljen. Misel, da bode proga v Kočevje dosti več prometu služila, ni nam dosti za to, da se vsa važnost polaga le na to progo. Dolgo se menda ne sme odlašati z gradbo proge v Novo mesto; če Kočevska proga pol leta delj prometu služi, ne bode Bog zna koliko odleglo v prid oskrbovanja dolenjskih železnic. Pač pa je veliko na tem, ako se obe progi dolenjske železnice ob istem času zgotovita, oziroma vožnja na njih ob istem času odpre. Pomisliti je, da se industrija kmalu z železnico pripelje v deželo; tisti kraj, ki bode prej železnico imel, imel bode tudi prej večjo trgovino in večjo industrijo.

Kočevski okraj ima veliko premoga. Ta premog bode veliko pretežje dal temu okraju proti drugim. Računimo prav hladnokrvno in postavimo ljudstvo na Dolenjskem v okvir praktičnih gmotnih ozirov: Sicer majhno, ali kompaktno nemstvo v Kočevskem okraju bode prej prišlo v boljše ekonomično stanje, nego velika druga slovenska Dolenjska. Akoprav v Ribniškem, Veliko Laškem okraju zgol slovensko ljudstvo živi, bode v tej dolini le Kočevje odločevalo o železniških časih. Pravičnost proti slovenski Dolenjski bi zahtevala, da se vsem okrajem Dolenjske, ki imajo udeležiti se dobrote železnice, v istem času prosto polje odpre za nastanitev vsega tega, kar dotičnim okrajem po dolenjski železnici priti ima v narodno-gospodarskem pogledu.

Nam se dozdeva, da nas Slovenci tudi glede dolenjskih železnic Nemci v stran potiskajo več ali manj. Onim možem, ki imajo odločilno besedo pri gradbi dolenjske železnice, gre zraven tega, da se železnica sploh gradi, tudi za to, da se Kočevje po železnici okoristi kolikor moči pred drugimi okraji. Dobra gmotna podlaga narodov je pred vsem v bojih narodnostij mej sabo važna in odločilna. Vse zastopstvo voli skoraj goldinar, stotak vse ono zastopstvo, ki naj odločuje v šoli, občini — itd. Ne rečemo, da je prof. Šukljeju količkaj na tem, da se nemški živeli v Kočevju vtrdi, in ne verjamemo, da bi on bil zadovoljen s forsiranjem proge v Kočevje pred progo v Novo mesto; on, v manjšini, se mora pokoriti drugim; ali večino delajo drugi

LISTEK.

Nekaj od Adrije.

(Berilo g. Iga Kaša v slovenskem klubu na Dunaji dne 14. maja 1892.)

(Konec.)

„Zdaj“ mi nekdo reče — „pride godba“. Ali ker nikjer nisem videl niti godcev niti muzikalnih priprav, sem bil jako radoveden. — „Aha! sem si mislil „Edisonov fonograf!“ — Pa zmotil sem se. Strežaj postavi na mizo sreberno posodo — podobno mali čaši, na tej zlati pokrov, pod katerim se vidi žareča električna žica. Na ta zlati pokrov položi drugi klopčič tanke žice, kojo na kraji na električnem žaru prižge: in takoj se čuje introdukcija muzikalne piece, ki se razvija, čim dalje žica žari, v lepo sonato.

„Ali, kakó je to?“ — Nisem prašal, pa zvedavo se oziram in vidim, da vsi jako pazljivo poslušajo — in se kar nič ne čudijo. Obrnem se proti poročniku in koj mi odgovori: „To so spojeni, zgošteni zlatovi, napolnjeni na elektronsko bakreno žico!“ —

„Ecce, to je torej!“ Olajšanega srca poslušam sledeče godbe, studije najnovejših muzikov, — na posled arije najbolj priljubljenih oper, pri katerih se je čulo tudi petje. Seveda so se meni nekoliko čudno glasile, a bile so precej prijetne stvarice!

Zdaj je obed končan. — Na migljaj glavarja našega se razdeli strop in tla se povzdignejo in nas posade na ladijino površje. —

Večer je bil. Čudno ozvezdje, ki ga vežejo zlatosvetle niti in trakovi, kakor na zvezdovidu, blešči se na nebu. Pred nami širi se daleka globina, osvetljena s podmorskimi svetilnicami. Primem zemljevid in s pomočjo starodanih zemljeznanskih vednosti prevedim, da je to globina mej Dubrovnikom in Barijem. Torej je konec jadranski reki!

„Se ne!“ de moj poročnik, ki se ne gane od moje strani, „ona se pretaka od te globine v zaliv pri Malti!“

Govor mi obtiči v grlu, zaradi tega odgovora. Naposled zajeclja:

„Saj nisem nič govoril!“ . . .

„Ab, zato si se prestrašil. Ne vidiš, da tvojo roko držim?“ —

To mi reče tako mirno, kakor da bi se ob

sebi umelo! . . . Za boga, ta človek vsako misel vé, preje da ga vprašam! Oj ti nesrečno stoletje sem hotel reči, ali on mi pristrže besedo in govori:

„Mi štejemo samo tisočletja.“

Na tihem se zarotim, da nečem ničesar več misliti, dokler stojim na ladiji, pa glej, kaj mi reče:

„Ali, dragi prijatelj, misliti — to je zavest, to je življenje!“

„Prosim vas, kako pridem najbrže v Dubrovnik?“ — ga vprašam celo potr.

„V Dubrovnik? O!“ —

Zdaj — glasen pok in udarec, strašansko zvenenje in „malóra, malóra“ čujem vikati in plakati, čujem z lastnimi, telesnimi mojimi ušesi, — in oster duh mi sili v nos, da se celo — vzbudim! — Skočim na noge — zaspal sem bil sinoči ob lečen — in omamljen hitim iz kabine.

Pred njo leži velika steklenica za rum, razbita na sto koscev in rujav morje dišeče tekočine se širi po tlaku, in solznih očij stojita pri tej ponesrečeni steklenici naša mala strežaja . . .

„Hvala Bogu spet znani ljudje“ — vzdahnem in skoro objamem prestrašena malička.

možje, ki se za slovenske glasove prav nič ne zme-
nijo, ki Slovence imajo le za dobrega delavca, in
ti imajo jasno duševno obzorje, ti znajo, koliko
koristijo s tem nemškim Kočevcem, če za leto, ali
več let prej zgotovijo progo v Kočevje nego li
progo v Novo mesto.

Deželni zbor kranjski je za vso Dolenjsko
prevzel precejšnjo butaro; kar so malega za akcije
podpisali in vplačali pojedinci in korporacije, pod-
pisali so z namenom, da se na nobeno stran ne
dela narodnostne politike, nego stvar vrvna po
kozmopolitičnih vodilih. Proti temu pa se greši, ako
se kočevska proga dolenjske železnice prej dodela,
nego proga v Novo mesto in Dol. Stražo. In, ali
je res tako gotovo, da bode kmalu tudi proga v
Novo mesto se začela graditi in da bode gotova,
recimo, v treh letih? Tri leta je malo časa, ali de-
nimo kako državno kalamiteto, pa smo s to progo
tam, kjer smo zdaj in bomo za toliko let, da
postane Kočevje z dodelano progo velik emporij, ki
bode vse na se vlekel; imejmo potem Slovenci svoj
dobiček od „dol. železnice“. — Drugi ljudje povsod
in posebno pri narodno-gospodarskih napravah gle-
dajo na to, kaj bode kaka taka naprava koristila
narodu, in pri nas le Nemci, ali nemško misleči
ljudje povsod na to gledajo, kje bi nemški živelj
opačili, kje mu gmotno podlogo očvrstili. Pa je že
tako na tem ubogem Slovenskem, kjer je „živio
Slovenci“ vse.

Govora je dosti o tem, da se bode proga do-
lenjske železnice v Novo mesto le do tega mesta
izpejajala, a ne do Dol. Straže. Tu pa je pomisliti,
da v prvi vrsti naj železnica koristi večjim okra-
jem, vsemu ljudstvu dotičnih okrajev. Novomeščanom
želimo sicer vse najboljše, reči pa moram, da
se greši proti dolenjskemu ljudstvu velikega Novo-
meškega okraja, ako se proga v Dol. Stražo opusti.
Tam so jedine znamenitnejše kranjske toplice in v
tem okraju okolo Dol. Straže je najbolj gibčno
ljudstvo Novomeškega okraja doma. Tam je največ
trgovskega lesa, tam blizo so fužine, tam bi bil
najlepši promet v vsakem oziru — in tukaj se hoče
kacih 100.000 gld. privarčiti. Koliko sto ljudij več
bi v teh krajih našlo dela, zaslužka, ko bi želez-
nična proga vodila do Dol. Straže! Ako ima Novo
mesto pogoje razvoja v sebi, razvilo se bo, če se
bo, če se tudi v Dol. Straži še lahko živahno od-
pletava trgovina z lesom ter po-leti občevanje top-
liških gostov. Mi smo trdno prepričani, da ima No-
vomeščan še le prav dobro stalo, ako ima v okra-
jih okoli našil dol. Toplice trgovina ter industrija
dobro pomoč v železniški postaji. Saj vidimo, kako
se v slabo pozna, kar so prenehale Aueršpergove
fužine na Dvoru ter se je tako le kacih 100
tisoč goldinarjev na leto iz prometa izgubilo, kojih
100 tisoč se je najmanj polovica raztrosila po No-
vem mestu ter okolo njega. In v koliki meri se
bode Topliško življenje povzdignilo v dobro, ako je
postaja v Dol. Straži. Za bolnika in zdravega, ki
se v Toplice vozi, je goldinar denar in vožnja iz Novega
mesta v Toplice stane denar in je za bolnika mučno;
prahu pa je zraven več uživati, ko bodi kje.
Pa še tovarni vozovi na cesti, voz za vozom! Kdo
se bode vozil v take toplice, ko mora po poti za-

Hitim na zrak. Ko pridem na prvo mesto,
pozdravljajo me od vseh strani:

„Dobro jutro“ — in „Ste-li dobro spali?“
„Slabo in utrujen se mi vidiš,“ dé mi stari pri-
jatelj: „Ta presneti „porter“! — Tudi mene je
motil po noči!“

„Da to pivo je vražje!“

„Kaj pivo? Krogljice, medicina!“

„Krogljice? Vidi se, da se še nisi povse spa-
nju odrekel!“ se smeje moj prijatelj in se prime
za glavo.

Nejevolno se obrnem. Glej veselja! Pred nami
leži v jutranjem blesku v oklopu svojih zidov —
Zadar, in zadostna množica pohaja se na produ —
in pozdravlja prišlece . . .

Pri obedu na morji začel sem skoro vedno se
smejati, ako sem videl, kake komade si moj sosed
vodi k ustim — moji nočni sopotovalci in jaz —
seveda v snú, smo požirali mesene kocke in vinske
krogljice! — Oj ti presrečno devetnajsto stoletje,
ki še ne poznaš vseh teh bedastih iznajdeb, koje
sem videl v sanjah! — Rečem pri sebi in zado-
voljen použijem, kar se mi ponudi — in z veseljem
si ogledujem po obedu v jasnem solnci gole ostrove
okolo katerih žuboré modri valovi jadranskega
morja!

upati življenje večji ali manjši spretnosti fja-
karjev! In zakaj bi ne smel nastati v naših dol.
Toplicah kak lep, bogat, večji trg! Ali jih imamo
na Kranjskem toliko bogatih, lepih trgov? Koliko
razven Ribnice pač na Dolenjskem? Tjisti, katerim
je o tem odločevati, ali naj proga dolenjske želez-
nice drži samo do Novega mesta, ali pa do Dolenje
Straže, gledajo naj na to, koliko več ozemlja ter
ljudi in kakega ozemlja ter kacih ljudij spravijo v
delokrog železnice s tem, da navedeno progo do
Dol. Straže vodijo, in potem bode odločitev lahka.
Kaj pa je hudega za vso deželo, ako v Dol. Straži
mali tržišč trgovcev kali požene! Vse jedno je, kje
da je na tej progi, da je le in da proga koristi
večjemu krogu.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 10. junija.

Valutni odsek.

V včerajšnji seji govoril je posl. Teliszew-
ski. On sodi, da more papirnati denar zagovarjati
samo tisti, komur je za uspeh stranke več, kakor
za državne interese. Govornik odobrava, da se koj
v začetku ne določi, kdaj bode začeti s plačevanjem
v gotovini. Regulacija je težka zato, ker je država
močno zadolžena. Vlada se še ni izrekla, kako misli
dobiti denarje za troške reforme. Čuje se, da po
neposrednih davkih. To nikakor ne gre. Govornik
izjavi, da bode glasoval proti vsem predlogom, če
ne dobi natančnega pojasnila. Tudi gledé Ogerske
dobiti je garancij, da tane bo ravna na nasprotnošim
interesom. — Posl. Beer pravi, da so predloge
v principu dobre, sicer pa zelo nedostatne. Govornik
odobrava, da se je določila relacija predno se je
začelo plačevanje v gotovini. Papirnati denar treba
je fundirati sproti, kolikor je več zlata pridobljenega.
Plačevanje v gotovini je končni smoter in se mora
doseči, sicer je vsa akcija le frivolnost. Častneje bi
bilo, da se je določila relacija na 1:18. — Pos-
lanec Kozlowsky sodi, da je vrednost stabilizo-
vati le če se uvede dvojna veljava. Govornik po-
zivlje vlado, naj glede plačevanja ne odneha po
želji Ogerske. — Posl. dr. Herbst misli, da je
relacija posledica tega, da je vlada nakupovala zlato.
Govornik se poteza zato, da se začne čim prej pla-
čevanje v gotovini, ker stabilnost se doseže le, če
je vsak hip dobiti zlato za tisto, kar kurzira mesto
zlata. Vladne predloge ne premene prav za prav
sedanjih razmer, imeli bomo tudi še naprej ne-
fundiran papirnat denar in pa v principu zlato ve-
ljavo. Ker pa po principu ni ničesar doseči, treba
predloge dobro uvažiti. — Govorila sta še poslanca
Rutowski in prof. Suess, potem pa se je po-
svetovanje zaustavilo do jutri.

Čehi v Nancyju.

Krasne slavnosti v Nancyju in presrečni na-
vdušeni vsprejem čeških Sokolov vznemiril je naše
Nemce in v neizmerni jezi svoji že več ne vedo,
kaj bi storili. Najodličnejši nemški listi kličejo po-
licijo na pomoč, ne spomnivši se, da so Nemci av-
strijski prirejali v Berlinu in drugod že večkrat
prave orgije, in se navduševali za veliko Germanijo,
ne da bi bil kdo kaj rekel. Češki listi zavračajo
sedanje napade jako odločno. „Nar. Listy“ odgo-
varjajo na besne članke v „N. fr. Pr.“ in pišejo:
„Če se vpraša naše Sokole, se-li čutijo kot Av-
strijce, dovoliti se jim mora, da odgovore z vpraša-
njem: Kaj bi bil odgovoril pred državno-pravno
pogodbo na tako vprašanje — Madjar? Naj si za-
pomnijo gospodje pri „N. fr. Pr.“, da smo Čehi in
da je naša domovina Češko kraljestvo; v političnem
obziru spadamo b kraljestvam in deželam zastopa-
nim v državnem zboru in smo narod, kateri se ne
da siliti k ljubezni.“

Vnanje države.

Rusija in Francija.

Bivši francoski minister vnanjih rečij, Flou-
rens, izjavil se je proti nekemu novinarju: O
zadnjem svojem potovanju vsprejel me je car in mi
rekel, da bode svojemu bratrancu velikemu knezu
Konstantinu naročil, da pojde v Nancy pozdravit
Carnota. Car mi je naročil formelno, da to nazna-
nim Carnotu. Namen carjev je bil ta, zagotoviti
francosko vlado, da Kielski sestanek z nemškim
cesarjem ne bode kar nič uplival na francosko-ruske
razmere.

Portugalske homatije.

Mej konservativno in liberalno stranko nastale
so zopet prav resne diferencije, iz katerih se da
sklepati, da sedanje ministertvo ne bode ostalo
dolgo na krmilu. Finančni položaj, katerega ni moči
zboljšati, je kriv vseh homatij. K temu pa so se
še pridružile agitacije radikalnih in republikanskih
elementov in te naraščajo tako nevarno, da si vlada
že več ne vé pomoči. Zatekla se je k zadnjemu
sredstvu, k represalijam; če pa bodo kaj pomagale,
poučila nas bode bodočnost.

Angleške volitve.

Trije odlični angleški politiki razvili in ob-
javili so te dni svoj program. Gladstone govoril

je v Hawardenu in sicer tako, kakor da bi bilo
pri volitvah odločiti pravec angleški trgovinski po-
litiki. Goschen obečal je v Hawkhurstu, da bodo
konservativci delovali na vso moč na to, da se po-
množe šole in znižajo davki. Chamberlain pa
je napadal in pobijal na nekem društvenem shodu
liberalce in Gladstonea.

Občni zbor c. kr. kmetijske družbe kranjske.

V Ljubljani 9. junija.

Ob 9. uri zjutraj otvoril je društveni pred-
sednik g. ces. svetnik Murnik zborovanje. Po-
zdravi najprej vladnega zastopnika g. dr. pl. Rüh-
linga, izrekujoč željo, da bi vlada tudi nadalje
kakor doslej vedno pospeševala družbine namene;
dalje pozdravi navzočega deželnega glavarja gosp.
Detela, ki je pri vsaki priliki podpiral deželi toliko
koristno družbo in konečno pozdravi vse navzoče
člane, ki so s svojo obilno udeležbo pokazali, da
se živo zanimajo za povzdigo zemljedelstva. Članov
bilo je prišlo okolu 130 k zborovanju. Dalje omenja
predsednik zakona za povzdigo govedoreje. Lani še
ni bilo moči izvršiti vseh naredb vlade, ker je bilo
še premalo bikov-plemenjakov po deželi. Zdaj pa
je stanje boljše nego se je sodilo, le v Črnomaljs-
kem in Kočevskem okraji jih še manka. V prvi
vrsti gre zahvaliti državo in deželo za uspehe, ker
sta dali izdatni podpori, prva 2000 gld., druga
400 gld. v to svrhu. Zakon bode torej jako dobro
uplival na govedorejo v deželi. Tudi samostojni
ribarski odsek začel je delovati jako dobro in se
bodo dobri nasledki kmalu jasno videli po vsej de-
želi. Konjerejski odsek isto tako vrlo dela v pro-
sneh konjereje in so se nadaljevale l. 1889 pričete
dirke. Manj vesele stvari je poročati o zakonu za
osuševanje barja. Zapore se še niso odstranile,
vender se je nadejati, da se bode vse izvršilo
ugodno in da bremena ne bodo tako težka, kakor
bi bila po sklenjenem zakonu. Družba se lepo raz-
cvita in je delala po svoji moči v vseh strokah.
Število podružnic vedno narašča, torej se zanimanje
za družbo vedno razširja. L. 1889 imela je 1205
udov, danes jih ima 2400. L. 1888 je imela denar-
nega prometa 16.000 gld., l. 1891 pa 108.000 gld.
Napredovali bomo vedno boljše, ako bodo podruž-
nice in glavni odbor delale vedno z združenimi
močmi po geslu našega presvetlega cesarja. Ker je
on prvi pospešitelj kmetijstva, bodo gotovo vsi člani
radostno vsikliknili: Bog živi in ohrani našega ce-
sarja! Trikratni Slava- in Živio klici pritrdjevali so
govorniku.

Vladni zastopnik g. dr. pl. Rühling pravi
v lepi slovenščini, da mu je v veliko čast, pozdrav-
ljati zbor v imenu g. deželnega predsednika, ki je
zadržan. Deželna vlada bode tudi nadalje vedno
podpirala na vsak način delovanje družbe.

Deželni glavar g. Detela izjavi, da bode
tudi on delal kakor doslej vedno v prosneh družbe.

Tajnik g. Pirc naznanja, da so razne kme-
tijske družbe pooblastile g. predsednika, podpred-
sednika in njega, naj jih zastopajo pri današnjem
zborovanju. Dalje poroča tajnik o delovanju družbe.
Ker se je izdalo tiskano „Upravniško poročilo glav-
nega odbora c. kr. kmetijske družbe občnemu zboru
za l. 1891“, katero je bilo tudi priloženo zadnji
številki društvenega časopisa „Kmetovalec“, dosta-
viti mu je le nekoliko besed. V prvi vrsti spominja
se tajnik umrlih članov. Že na lanskem zboru ome-
njala se je izguba dveh odličnih častnih članov,
deželnega glavarja, državnega in deželnega poslanca
g. dr. Josipa Poklukarja, ki je umrl 17. mar-
cija, in v Gradci umrlega g. grofa Merana, sina
nadvojvode Ivana, prvega pokrovitelja kranjske kme-
tijske družbe. Dalje je umrl odbornik gosp. Luka
Robič, ki je mnogo let deloval posebno v davč-
nih rečeh, v katerih je bil strokovnjak. Minulo leto
umrlo je še 23 družabnikov. V imenu glavnega od-
bora prosi, naj se v znak sožalovanja o teh izgubah
navzočniki dvignejo s sedežev. To se zgodi. — Ko
se je tiskalo poročilo (v maju 1892) imela je družba
že 49 podružnic z nad 2400 člani. Preteklo je
125 let, odkar je cesarica Marija Terezija vnovič
vzbudila delovanje na kmetijskem polju in se je
osnovala kmetijska družba, 200 let pa je, odkar je
bila ustanovljena „academia operosorum“, mati naše
današnje družbe. Praznovati se je hotela 125let-
nica s kmetijsko razstavo, a do zdaj tega ni bilo
moči izvršiti, pač pa je nada, da bode l. 1894
moči oficijelno praznovati to slavnost. Število danes
navzočih udov je tako mnogobrojno, kakor še nik-

dar, družba naša se sme na stran postavljati najživahneje delujočim. Glavni odbor položil je težišče svojega delovanja v podružnice, ki posebno uspešno delujejo, če so omejene na majhen okraj. Kjer je 20 udov družbe, smeti je ustanoviti podružnico. Glavni odbor izvršuje želje in predloge podružnic. Zasluga udov in podružnic je, da je družba tako lepo napredovala.

Potem poročal je g. tajnik o izvršitvi sklepov občnega zbora za l. 1890. Glede zakona v povzdigo govedarstva se je glavni odbor obrnil do vlade, da bi se prvo leto ne postopalo prestrogo. Po novem zakonu povzdignila se bode govedoreja, kakor se je konjereja, ki vabi mnogo tujih kupcev k nam. Dalje poroča o zavodih in podjetjih, katere vzdržuje družba: O podkovski šoli, na kateri je tudi več slovenskih učencev iz sosednjih slovenskih dežel, o drevesnici, katero naj bi se po zborovanju ogledali člani, o ribjem odgojevališči na Studencu, na katero smemo ponosni biti. Družbeno glasilo je ilustrirani list „Kmetovalca“ s prilogo „Vrtnar“. Tiska se obeh 3000 iztisov za naročnike in druge prejemnike. Ker je bilo že omenjeno poročilo priloženo zadnji številki „Kmetovalca“, našli bodo tam prijatelji kmetijstva prav obširno razloženo vse, kar jih utegne zanimati o družbeni delavnosti za pospeševanje kmetijstva v l. 1891. v raznih strokah. Jako uspešno sta delovala samostojni ribarski odsek, kateremu predsednik je gosp. profesor Ivan Franke. Glavno delo tega odseka je bila ustanovitev vališča in izgojevališča na deželnem posestvu na Studencu. Tako zaplodile se bodo polagoma tudi v naše vode zlahtne ribe, kar bode v veliko korist deželi. Istotako deloval je uspešno samostojni konjarski odsek, kateremu predsednik je gosp. Fran Povše. Odsek je osnoval tri nove konjarske postaje in nadaljeval l. 1889. začete dirke.

Obširno in marljivo sestavljeno tajnikovo poročilo vzelo se je z glasnim odobravanjem na znanje. Zbor pritrdil je nadalje jednoglasno predlogu, da se izreče najiskrenejša zahvala vis. kmet. ministerstvu, vis. deželni vladi in vis. deželnemu zastopu, ki so družbo vedno jako podpirali v njenem delovanju.

O denarnem stanju družbe poročal je kot namestnik blagajnika g. Šiška. Skupnih dohodkov bilo je v 1891. l. 54.183 gld. 67 kr., troškov pa 52.214 gld. 38 kr., v blagajnici je ostalo torej koncem leta 1890 gld. 29 kr. Aktivnega družbenega imenja konci l. 1891. je bilo 37.942 gld. 68 kr. pomnožilo se je za 457 gld. Proračun kaže skupnih dohodkov 10.400 gld., stroškov pa 9.400 gld., torej preostanka 1000 gld. Tudi blagajnikovo poročilo vzelo se je na znanje brez ugovora. O izidu volitve predsednika in štirih odbornikov smo že poročali.

Na predlog g. Lenarčiča bila sta imenovana častnima članoma družbe: Gosp. baron Evgen Schlosser, referent v kmet. ministerstvu na Dunaji in gospod Fran Wild, podpolkovnik in poveljnik žrebčarskega depota v Gradci. S tem je zbor priznal velike zasluge, katere sta si stekla za konjerejo na Kranjskem. (Konec prih.)

Domače stvari.

— („Pisateljsko podporno društvo“) napravi v nedeljo dne 19. t. m. popoldne izlet v Raško dolino in Škocijan pri Rakeku (s poštanim vlakom tje in nazaj). Od postaje Rakek v Raško dolino ni celo 3 km hoda, pot gre večinoma po gozdu, priroda čudesa (velikanske udrtine, natorni mostovi, predori itd.) so prav impozantna in le malo komu znana. Zato je pričakovati velike udeležbe in odbor vabi vse p. n. člane, vse prijatelje društva in ude drugih narodnih društev, naj se udeležijo tega lahkega izleta z rodbinami vred.

— (Gallusov koncert.) Sinočni zgodovinski koncert, katerega nam je priredila „Glasbena Matica“, nadkrilil je najsmelejše nade in uspel nepričakovano sijajno. To je bil tako popoln uspeh, da sme biti pevski zbor „Glasbene Matice“ ponosen nanj. V jutranji številki priobčili bomo obširnejše poročilo. Pred koncertom ogledalo si je občinstvo zanimive podobe, predstavljajoče Gallusa in pristne ter jako redke tiske njegovih del, razstavljene v redutni dvorani. Pod jedno, po starem lesorezu posneto fotografijo, čitati je nekaj zanimivih, Gallusa proslavljajočih stihov.

— (Osebnosti.) V Jamah pri Konjicah umrl je dne 31. maja po slovenskem Štajerji dobro-

znani cerkveni slikar Tom. Fantoni. — Dne 8. t. m. bila je v stolni cerkvi v Mariboru slovesna inštalacija g. Jarneja Vohe, župnika v Šmartnu v Rožni dolini, na nadžupnijo v Konjicah.

— (G.M. Parmann,) deželnoobrambni brigadir iz Gradca, inspiciral je danes v Ljubljani nastanjene deželne brambovce.

— (Gospod V. Pfeifer,) župan Krški in državni poslanec, odpovedal se je županstvu iz neznanih razlogov. Gosp. V. Pfeifer županoval je v Krškem neprestano od l. 1875. in si pridobil v gospodarskem in narodnem oziru velikih zaslug.

— (Čast. gg. pevcem „Glasbene Matice“.) Naprošeni smo opozoriti gg. pevce moškega zbora „Glasbene Matice“, da se udeležijo jutrnjega shoda v sprednjih sobah hotela „pri Maliču“. Zborovanje prične se ob 8. uri zvečer.

— (Družbe sv. Cirila in Metoda) podružnica za Slovenjigradec in okolico je imela 24. aprila t. l. svoj letni občni shod. Da je bilo zborovanje živahno, smemo sklepati iz ogromnega števila udov; podružnica ima 19 ustanovnikov, 143 letnikov in 400 podpornikov, skupaj torej 562 udov. To vseobče zanimanje za našo družbo je vzbudilo načelnništvo na jako hvalen in iznajdljiv način s tem namreč, da je lansko leto najmanjkrat zborovalo v raznih župnijah svojega družbinega okraja. V načelnništvo so zopet izvoljeni g. A. Ostrožnik, župnik v Pamečah, prvomestnik; g. F. Vidmajer, kapelan v Starem trgu, tajnik; g. J. Stanonik, poslovodja v Slovenjogradcu, blagajnik; kot namestniki pa: g. J. Farsky, tovarnar v Slovenjogradcu; g. M. Šmit, učitelj v Podgorji, in g. F. Hajtnik, obrtnik v Pamečah. — Po številu udov in po vnemi se odlikuje tudi vrla naša podružnica za Beljak in okolico, ki je zborovala že 2. febr. t. l. Navzoči udje so prosili večih zbirk knjig, zlasti katekizmov in molitvenikov za tamošnjo slovensko mladino, ker so prepričani, da bodo obrodile v nežnih srcih zlahten sad prave ljubezni do Boga, cesarja in mile materinščine. Načelnništvo pripravlja za veliko skupščino nasvet, kako bi bilo mogoče ustanoviti po raznih krajih na Koroškem nekakih nadaljevalnih tečajev, v katerih bi se po jedenkrat ali dvakrat na teden poučevala šola odrasla mladina v raznih za življenje važnih predmetih. — Od podružnice za Trbovlje in okolico smo prejeli zelo zelo veliko svoto, namreč 150 gld. Pač nam je znamenita doposlanina znak gorkega domovinskega čutja Trboveljskih Slovencev. — Družbi so še darovali: g. Fran Čargo iz vesele Tolminske družbe 11 gld., obrtniško pomočno društvo v Ljubljani 10 gld., g. Ivan Rebek, ključavničarski podmojster v Ljubljani, za pirihe in ob raznih prilikah povodom stav nabranih 5 gld. 30 kr., gg. blagajnik Dragotin Žagar in oficijal Fr. Triller 5 gld. in vesela družbica v Bistri po g. A. Švigelji iz Borovnice 1 gld. 80 kr. — Znamovanim podružnicam želimo — v izgled drugim — še vedno veselejšega napredka; za poslane vsote, nekatere iz delalnih obrtniških rok, pa izrekamo iskreni: Bog povrni! Bog daj srečo!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Tatvina.) Predvčerašnjim ponoči okraden je bil v kazinski kavarni v Ljubljani neki tujec za večjo svoto. Redarstvo zaprlo je neko v kavarni službujočo osebo, na katero leti sum.

— (Poskušen samomor.) Predvčerašnjim zvečer napil se je lastnik poleg Kolizeja stoječe panorame tako močno, da ni bil sit samo vina, ampak tudi svojega življenja. Ukrenil je končati žitje, vzel samokres, pomeril v glavo, sprožil in zadel se — v ramo. Komaj pa je čutil gorko kri, začel je tako strahovito kričati, da so ljudje hitro prišli na pomoč in ga odpeljali v bolnico.

— (Včerašnji mesečni živinski somenij) v Ljubljani je bil slabeje obiskan, kakor navadno, vendar pa še dokaj množno. Prignalo se je 572 konj in volov, 253 krav in 92 telet, skupaj 917. Kupčija je bila pri goveji živini srednja, boljša pri konjih. Druzega ljudstva iz dežele je bilo primerno malo.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 29. maja do 4. junija 1892. Novorojenec je bilo 18 (= 30.5‰), mrtvorojenec 1, umrlih pa 14 (= 23.7‰), mej njimi za jetiko 2, za različnimi boleznimi 12. Mej umrlimi bilo je tujcev 5 (= 28.5‰), iz zavodov 7 (= 50‰). Za škariatico oboleli sta 2 osobi.

— (Prva lopata) Iz Vel. Lašče se nam poroča: Z ozirom na notico v Vašem cenjenem listu — dne 8. junija t. l. dostaviti nam je, da se Vel. Laščanje zelo čudijo, na kak način si Kočevci svojé prvo lopato, katero pač imajo Vel. Laščanji, s katero so v resnici dne 22. maja t. l. slovesno otvorili po c. kr. okr. sodniku g. Danijelu Šufčaju, ter drugih dostojanstvenikih graditev dol. železnic; dočim nosi Kočevska lopata datum 30. maja 1892. To ve pač že ves svet, in upamo tudi Kočevski, da je v vsakem koledarji 22. maj preje nego 30. maj t. l. Naj je imela Kočevska lopata trakove take ali drugačne; prva pač ni bila! Vel. Laščanje poslali so že lopato gosp. Leopoldu Tratniku v Ljubljani, da jo primerno okraši ter jej vreže naslednji napis: „Lopata, — s katero je dne 22. maja 1892. v Velikih Laščah otvoril g. c. kr. okr. sodnik Danijel Šufčaj iz Vel. Lašče graditev dolejskih železnic. — Bobek, c. kr. davč. praktikant; Dereani Dominik, c. kr. davčni kontrolor; Gerjolj Lovro, župnik; Hans Ferdo, inženir; Hočevar Matija, župan; Kundman Ed, nadinženir; Omeray Leopold, c. kr. kancelist; Pavčič Jože, nadučitelj; Pešec, kooperator; Roglič Jakob, c. kr. kancelist; Škofic Josip, c. kr. sodn. adjunkt; Wajda Vinko, c. kr. davkar; Wrinskele M., c. kr. vodja žendarm. postaje.“ — Takšno lopato pošljejo potem Vel. Laščanje v Rudolfinum in to bode vsekakor prva lopata. Kočevcem pa rade velje prepusté — zadnjo lopato!

— (Novo politično društvo.) Štajersko namestništvo potrdilo je pravila novemu katoliškopolitičnemu društvu „Edinosti“ v Vojniku, katero se bode lahko takoj osnovalo. Z zadoščenjem beležimo osnovanje tega društva, katero utegne biti, ako bode delovalo odločno in vztrajno, slovenskemu prebivalstvu v Vojniku in okolici v veliko korist.

— (Nova ljudska šola.) V Rastkah v župniji Ljubenski v Savinjski dolini osnovala se bode začetkom prihodnjega šolskega leta nova dvorazredna ljudska šola.

— (Nesreča.) V torek dopoldne šel je blizu Št. Petra pri Mariboru bivajoči cestar Jurij Škobernik malo vinjen proti svojemu domu, in sicer tik brega Drave. Vino ga je premoglo, naslonil se je ograjo, izgubil ravnotežje in se prekopicnil v Dravo. Ko so ga potegnili iz vode, bil je že mrtev.

— (Samomor.) V Mariboru ustrelil se je v nedeljo neki čevljar, v torek pa v vojašnici neki korporal. Oba sta bila takoj mrtva.

— (Ošpice.) Po Gorenji Sv. Kunigoti prikazale so se ošpice in zajedno tudi „oslov kašel“, tako da so morali začasno zapreti ondoto šolo.

— („Hrvatska,“) Graško akad. zabavno in literarno društvo, priredi dne 13. junija v „Annen-Säle“ v Gradci slavnost v proslavo rojstnega dne prvega častnega člana dr. Ante Starčevića. Vspored: 1. Pozdrav predsednikov. 2. Čitanje o življenji in delovanji dr. Ante Starčevića. 3. Zabavni del. V zabavnem delu sviral bodeta tamburaška zbor akad. društev „Triglav“ in „Hrvatska“. — (Toča.) Te dni padala je v okolici Goriški tako silno toča, da je za pol ure naredila škodo nad 100.000 gld.

— (C. kr. domobranska kadetna šola na Dunaji) vsprejme početkom šolskega leta 1892/93 v I. tečaj 60 gojencev. Prosilci ne smejo biti stari več kakor 20 in ne manj kakor 17 let, biti morajo avstrijski državljani in se izkazati z drugimi potrebnimi lastnostmi. Prošnje z dotičnimi spričevali je poslati do konca meseca julija poveljništvu omenjene šole na Dunaji (V. Siebenbrunn-gasse Nr. 41—43.) Na prošnje, došle pozneje, se ne bode oziralo. Natančnejša pojasnila dobivajo se tudi pri domobranskih evidenčnih uradih ali pa iz knjižice, ki jo je izdala dvorna knjigarna Seidl in sin na Dunaji. Obrazec za prošnjo in natančnejši pogoji za vsprejem nahajajo se v 113. številki uradnega lista Ljubljanskega z dne 18. maja t. l.

— (Hrvatsko narodno gledališče v gledališki in glasbeni razstavi na Dunaji.) Intendant Zagrebskega narodnega gledališča g. Kneisel in ravnatelj g. Mandrovič bila sta te dni na Dunaji in dognala vse, kar treba za hrvatski predstavi v razstavnem gledališči. Ti predstavi se bodeta vršili dne 6. in 8. avgusta. Igrali se bodeta izvirni igri „Tevta“, primerno predelana, in pa „Matija Gubec“. Storilo se bode vse, da se tudi hrvatska dramatična umetnost kolikor mogoče sijajno predstavi mejnarodnemu občinstvu v razstavi.

— („Matica Hrvatske“) redni občni zbor bode v nedeljo 19. t. m. v Zagrebu v lastnem poslopiju. Na dnevnem redu je mej drugimi običajnimi stvarmi tudi govor predsednika v spomin 50letnemu obstanku Matice. Deželna vlada dovolila je za to leto društvu podporo 1300 gld., in sicer 1000 gld. za letne knjige, 300 gld. pa za daljše izdavanje prevodov grških in latinskih klasikov.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 9. junija. Trgovinski minister vsprejel deputacijo Dunajskih vinskih trgovcev, ki so prosili, naj se pokličejo tudi nekateri zastopniki vinskih trgovcev v komisijo, kateri je nasvetovati tehnične in druge odredbe, potrebne vsled tega, ker se bode v kratkem uveljavila vinska klavzula v trgovinski pogodbi avstrijsko-italijanski. Trgovinski minister je obljubil definitivno, da bode poklical v to komisijo nekatere zastopnike vinskih trgovcev, zlasti iz tistih dežel, ki so po pogodbi najbolj prizadete.

Pariz 9. junija. Shod royalistiške stranke ukrenil danes, da je v narodni zbornici izjaviti, da stranka papeževim ukazom v verskih rečeh ne odreja dolžne poslušnosti, da si pa varuje pravico ravnati v političnih rečeh po lastni svoji previdnosti.

Dunaj 10. junija. V sinočni seji valutnega odseka govoril mladočeški poslanec Lang zoper regulacijo in isto tako dr. Ebenhoch, kateremu pritrtil baron Morsey. Pri glasovanju vsprejel odsek predlog, da je začeti specialno debato. Proti temu glasovali so vsi Mladočeši, Fuss, Neuwirth, Ebenhoch, Hayden in Jax. Suess in Morsey nista bila navzočna.

Berolin 10. junija. „Nordd. Allg. Ztg.“ javlja: Prišedši v Kodanj, zahvalil se je car s prisrčnimi besedami brzojavnim potem nemškemu cesarju za krasni prijateljski vsprejem v Kielu.

Razne vesti.

* (Mejnarodna razstava goveje živine) bode na Dunaji v septembru. Mej drugim bode razstavil prof. Kaltenecker vsa tirolska goveja plemena. Dalje bodo razstavljena predarilska in švicarska plemena. Avstrijske železnice dovolile so izdatne olajšave za prevažanje živine v razstavo in za spremljevalce. Odbor za razstavo bode v kratkem prijavil regulativ. Pojasnila o tej razstavi daje tajništvo c. kr. kmetijske družbe na Dunaji (I., Herrengasse 13.)

* (Ojta mladina!) Binkoštni ponedeljek zvečer sedel je 22letni vrtnarski pomagač A. Hus v neki gostilni na Dunaji s svojo nekoliko let mlajšo ljubico. Zahteval je dvakrat, naj ga poljubi. Ko mu dekle ni hotela ustreči rekoč: „Pojdi no, pred to likimi ljudmi se to ne spodobi“, ustal je in ves besen zbežal. Ko ga le ni bilo nazaj in so začeli popraševati po njem, zvedelo se je, da je skočil v Donavski kanal ter našel smrt. In to zaradi zabranjenega poljuba!

* (Gledališka razstava v Milanu.) Mestni zastop v Milanu je sklenil, da priredi leta 1894 mejnarodno gledališko in glasbeno razstavo v Milanu. Ob enem bode tudi razstava električnih predmetov.

* (Elektriška železnica.) Iz Chicaga zgradili bodo po novem sistemu osnovano elektriško železnico v St. Louis. Daljava mej obema mestoma je 250 angleških milj in se bode potrebovalo za vožnjo 2½ ure, tako da pride 160 kilometrov na jedno uro. Proga bode čisto ravna in bode imela štiri tire. Po dveh se bode vozilo brez prestanka z jednega mesta v drugo. Ostala dva tira pa bodeda imela posamične postaje, ki bode vezale novo železnico z bližnjimi mesti. Osobe se bode vozile od 6. ure zjutraj do 9. ure zvečer, ponoči pa tovari in poštna pošiljatve.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Zahvala.

Odbor akad. društva „Triglava“ v Gradcu se tem potopu toplo in iskreno zahvaljuje vsem p. n. udeležencem iz okolice Šmarske in gostom iz oddaljenih krajev, sosebno pa narodnim p. n. damam in gospodom iz trgov Smarija in St. Jurija, ki so z res redko požrtvovalnostjo in neumornim trudom delovali na to, da se je naš izlet v Šmarije v zvezi neugodnemu vremenu tako sijajno in vsestransko krasno obnesel. Nadalje se zahvaljuje odbor g. županu trga St. Jurskega, g. dr. G. Ipavicu, deželnega glavarja namestniku, g. dr. Jurteli, predsedniku Šmarske čitalnice, g. kapelanu Štabucu, gg. pevcom iz Smarija pod vodstvom g. nadučitelja Jurkoviča in slav. Celjskemu kvartetu na blagovoljnem sodelovanju. Srčna zahvala tudi g. drd. Hugonu Kartinu, ki se je toliko potrudil za svoje brate Triglavane.

V Gradcu, dne 9. junija 1892.

Za odbor:

Drd. med. Ivan Jenko, Stud. iur. Jos. Faganelj,
t. č. predsednik. t. č. tajnik.

Loterijske srečke 8. junija.

V Brnu: 77, 22, 51, 1, 17.

Tuji:

9. junija.

Pri **Maliči**: Adelheid, Blau, Gosehel, Oberman, Puschinjak, Ringel, Frimel, Spitek z Dunaja. — Erhart, Neuman, Schuster, Eisl iz Grada. — Staurupoles, Bolli iz Pulja. — Baron Codelli iz Trsta. — Ekert iz Londona. — Schleimer iz Kočevja. — Koman z Vrhnike. — Bock iz Brna. — Supanz iz Celja. — Radasavljevič iz Belegrada. — Zacher iz Brežic.

Pri **Stomu**: Mayeri Marheim, Santrunk, Hasslinger, Hofman, Stern z Dunaja. — Lukeschitz, Scubitz, Parman iz Grada. — Berger, Orenstein iz Zagreba. — Suppresberger z Reke. — Leitner, Pretner iz Linca. — Kaplja iz Litije.

Vožni red c. kr. državne železnice.

Veljaven od 1. junija 1892.

Št. 1714	Št. 1716	Št. 1712	Št. 1718	Postaje		Št. 1717	Št. 1711	Št. 1715	Št. 1713
zjutraj	opoludne	popol.	po noči			zjutraj	dopol.	popol.	zvečer
6:38	11:55	4:21	12:05	iz	Ljubljana, juž. žel.	5:55	11:34	4:55	9:27
6:41	11:58	4:24	12:08	v	Ljubljana, drž. žel.	5:52	11:31	4:52	9:24
6:45	12:02	4:29	12:09	iz	Vižmarje	5:48	11:29	4:48	9:20
6:55	12:11	4:39	12:19		Medvođe	5:39	11:21	4:40	9:12
7:06	12:22	4:50	12:31		Loka	5:27	11:10	4:28	9:01
7:19	12:35	5:03	12:44		Kranj	5:14	10:57	4:15	8:48
7:33	12:49	5:18	12:58		Sv. Jošt (m. p.)	5:00	10:43	4:01	8:34
7:39	12:55	5:24	1:04		Podnart-Kropa	4:53	10:37	3:55	8:27
7:53	1:09	5:38	1:18		Otoče (m. p.)	4:40	10:24	3:42	8:14
7:59	1:15	5:44	1:24		Radovljica (m. p.)	4:33	10:18	3:35	8:07
8:11	1:27	5:56	1:37		Lesce-Bled	4:21	10:06	3:23	7:55
8:21	1:37	6:08	1:47		Žerovnica (m. p.)	4:15	10:00	3:17	7:49
8:32	1:48	6:19	1:58		Javornik	4:00	9:46	3:02	7:31
8:42	1:58	6:29	2:08		Jesenice	3:50	9:37	2:52	7:21
8:52	2:07	6:39	2:19		Dovje	3:44	9:30	2:46	7:15
9:10	2:25	6:57	2:37		Kranjska Gora	3:24	9:11	2:26	6:56
9:31	2:46	7:18	3:01		Rateče-Bela Peč	3:02	8:49	2:03	6:32
9:44	2:59	7:31	3:15		Trbiž	2:47	8:36	1:50	6:16
10:00	3:14	7:46	3:31	v		2:30	8:21	1:32	6:02

Št. 2153	Št. 2155	Št. 2157	Postaje		Št. 2152	Št. 2154	Št. 2156	Št. 2158
zjutraj	popol.	zvečer			zjutraj	popol.	zvečer	zvečer
7:30	2:10	7:00	iz	Ljubljana, drž. kol.	6:35	1:20	6:20	10:05
7:47	2:27	7:17		Črnuče (m. p.)	6:19	1:04	6:04	9:49
8:07	2:47	7:37		Trzin	5:59	12:44	5:44	9:29
8:18	2:58	7:55		Domžale	5:50	12:37	5:37	9:22
8:30	3:10	8:14		Jarše-Mengiš	5:29	12:18	5:18	9:12
8:36	3:16	8:20		Homec (m. p.)	5:16	12:06	5:06	9:06
8:51	3:31	8:35	v	Kamnik	5:00	11:50	4:50	8:50

VIZITNICE

prporoča
„Narodna Tiskarna“
po nizkej ceni.

Štev. 7960.

Oklic.

(646—2)

C. kr. okrajna sodnija v Ptui daje na znanje:

Vsled prošnje dedičev po **Ivanu Krajcu** v **Pestikah** dovoljuje se prostovoljna dražba vsega zapuščinskega premoženja, in sicer: zemljišča ulož. štev. 3 kat. obč. Putikenberg, živine, gospodarstvenega orodja in vina, ter se za vršitev taiste določita dneva na **20. junija** in eventuelno i na **21. junija 1892**, vsakokrat ob 9. uri dopoludne na lici mesta zemljišča v Pestikah.

Dražba prične se z zemljiščem, koje je brez premakljivostij cenjeno na 2450 gld. 45 kr. in se bode ono brez pritiskin le za ali čez cenitveno vrednost največ ponujajočemu dražitelju oddalo.

Četrtna kupnine, v koje se ima pa ušteti 10%, varščina, mora se takoj v roke sodnijskega komisarija položiti, mej tem, ko se ostali znesek do dne 31. decembra 1892 plačuje.

Vina je okoli 76 polovnjakov iz letnikov 1880—1890, polovnjak cenjen na 40 do 60 gld. in se bode po polovnjakih v cenitvenem znesku izklicovalo in proti takojšnjemu plačilu in odstranjenju — kar tudi o gospodarstvenih in stavbenih rečeh, o poljskih pridelkih in drugih premakljivostih velja, — največ ponujajočemu oddajalo.

Dražbeni pogoji in cenitveni zapisnik zamorejo se pri tukajšnji sodnji ogledati.

C. kr. okrajna sodnija v Ptui

dne 16. maja 1892.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-
vajoče sredstvo proti
kurjim očesom,
žuljem na pod-
platih, petah in
drugim trdim
praskom
kože.

Veliko priznanih
pism je na
na ogled v
glavni razpošiljalnici:
L. Schwenk-a lekarna
(524) **Melding-Dunaj.**

Pristen samo, če imata navod in
obliž varstveno znamko in podpis,
ki je tu zraven; torej naj se pazi
in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Ta obliž dobiva se le v **enajdi velikosti po 60 Kr.**
Zahtevaj brezno Luser-jev obliž za turiste.

Pristnega imajo v Ljub-
ljani J. Swoboda, U. pl.
Trnkoczy, G. Piccoli, L.
Grečel; v Radolfovem
S. pl. Sladovič, F. Huika;
v Kamniku J. Močnik;
v Celovcu A. Egger, W.
Thurnwald, J. Birnbach-
cher; v Brezjah A. Aich-
inger; v Trgu (na Ko-
roškem) C. Menner; v
Beljaku F. Scholz, Dr.
E. Kumpf; v Gorici G.
B. Pontoni; v Wolfs-
bergu A. Huth; v Kra-
nji K. Šavnik; v Rad-
goni C. E. Andrien; v
Idriji Josip Warte; v
Radovljici A. Roblek;
v Celji J. Kupferschmid.